

Uvod

Tokom života, u govoru, knjigama, razonodi okruženi smo pojmovima i koristimo ih, a da najčešće toga nismo svesni. Međutim, školsko znanje, čiju osnovu čine naučni pojmovi, ne može da se zasniva na njihovoj stihijskoj i nasumičnoj upotrebi.

U Enciklopedijskom rečniku pedagogije (1963) pojam se može određuje kao "skup bitnih i tipičnih oznaka neke skupine objekata i pojava koji je stvoren misaonim procesom na osnovi uređivanja i analize pojedinačnih objekata i pojava, apstrahovanjem bitnih obeležja od akcesornih i slučajnih i generalizacijom takvih bitnih obeležja na sve pojave i objekte te vrste".

Pojam se ne usvaja u gotovoj formi, već njegovo stvaranje prolazi kroz četiri faze:

a) analiza ili razlaganje celovito datog objekta na posebna obeležja koja ne moraju sva da budu vidljiva (dostupna našim čulima), već se do njih može doći uviđanjem;

b) apstrakcija ili izdvajanje najmanje jednog obeležja koje je bitno, postojano i zajedničko većem broju objekata, uz istovremeno zanemarivanje svih ostalih obeležja po kojima se oni mogu, manje ili više, razlikovati;

v) generalizacija ili uopštavanje, odnosno uzimanje suštinskog obeležja kao merila za svrstavanje svih objekata koji ga imaju u istu klasu, bez obzira na njihovu moguću različitost u pogledu ostalih obeležja;

g) diferencijacija ili otkrivanje specifičnosti pojma u odnosu na druge pojmove. Da bi se formirao pravi pojam, potrebno je, dakle, uspostaviti bar minimalan sistem pojmova u okviru kojeg se određuje njegovo mesto. "

Priroda pojmova

Pojmovi su, po mišljenju Klausmajera, mentalni konstruktivni deo organizovane kognitivne strukture pojedinca. Oni su logički i višedimenzionalni sazajni modeli a definišu se pomoću svojih atributa (svojtava), koji ih klasifikuju u grupu konkretnih i apstraktnih (relacionih), odnosno, opštih i posebnih pojmova. Kod konkretnih pojmova ti atributi su vidljivi, dostupni čulima, a kod apstraktnih nisu. Isto tako određivanje atributa pojma koji je opštiji, daleko je teže od onoga koji je posebniji, jer se opšti pojmovi odnose na više primera. Atributi pojma svode se na unutrašnje svojstvo koje je dostupno čulima, ili se do njega može doći procesima generalizacije.

Svojstva (atributi) pojmova mogu biti definišuća ili suštinska; na osnovu njih je moguće odrediti da li neki primer pripada određenoj klasi, ili ne pripada. Ovo određivanje moguće je izvršiti kod klasičnih pojmova koji imaju suštinu. Međutim, u slučajevima relacionih pojmova i svih onih čiji su kriterijumi grupisanja promenljivi, teško je odrediti suštinske ili definišuće attribute. Tada se koriste tzv. kritički atributi koji pomažu da se uoči ono što odvaja dati pojam od njemu sličnih (odnosno, članove jedne koordinisane klase od članova druge koordinisane klase) i atributi varijable koji su neophodni da bi se razlikovali članovi unutar jedne klase. Ako svemu prethodnom dodamo i činjenicu da su atributi pojmova istovremeno i odrednice njegovog značenja, dobijamo karakteristike njegove, jer ti atributi određuju ne samo njegovo značenje nego i ograničavaju određeno područje saznanja koje svaki pojam obuhvata.

Usvajanje pojmova zavisi od: (1) sazajnog razvoja pojedinia; (2) kulturne sredine u kojoj pojedinai, živi; (3) adekvatnosti nastavnih strategija (nastavnih postupaka koji u centar nastave stavljaju usvajanje pojmova ili usvajanje činjenica) i (4) karakteristika samih pojmova.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com